

Halloween 1

Halloween 1

Dear everyone, Halloween is officially on October 31.

Page | 1

Halloween has a very ancient origin. It was not a minor holiday then. Its name was also very interesting: All Hallows' Eve. Hallows means saints; eve means evening. So together, it means the evening of all saints. This celebration did not actually originate from Christianity, but later the Christians turned it into a holiday, on the eve before two successive Christian holy days: All Hallows' Day on November 1, and All Saints' Day on November 2. So Halloween is the day before two official holidays of Christianity, but it gradually becomes a day of fun.

The word Halloween comes from All Hallows' Eve. What people like most about this day is “trick-or-treat” with children going around asking for candies and toys. Customs like this developed later, including carving pumpkins into jack-o'-lanterns and wearing scary costumes. Actually, all these customs originated from ancient Celtic-speaking people in what is now Ireland. After a successful harvest, they set aside one evening for a feast to celebrate the end of the harvest. That's the reason we have Halloween today. In the U.S, this holiday tradition develops and becomes commercialized more and more each year.

However, there are two very interesting things I want to mention about this holiday. Christianity has turned a common and popular holiday into a Christian-oriented day. How should Buddhism of the 21st century view and treat Halloween? I've discovered two cute practices, thanks to the Compassionate Service Society's activities.

First is carving a pumpkin into a jack-o'-lantern. How do we do it? We cut off the top of a pumpkin, put our hand inside to scoop out all the guts, carve a face, and then put a candle inside so its light can shine out. It's a very interesting process. Instead of saying Halloween, I jokingly pronounce it "hollow-in", hollowing the inside. Instead of saying that we're carving the pumpkin, we should say that we're emptying out our inside. That means we should view the pumpkin like our Five Skandhas (Form, Feeling, Thought, Mental Formation, and Consciousness). When we carve a face on a pumpkin and put a candle inside, it is like a human face or a devil's face. When we hollow it, we throw away the Five Skandhas. When we put the candle inside, the light spreads out.

Inside our body is the same way. There is a light that is always bright called the light of our true nature. Our true nature, Buddha nature, is always emanating light. Unfortunately, we are too dense, like a solid pumpkin full of guts, goop, and goo inside. There's no way we can let the light shine out unless we hollow it out, removing things inside us such as ignorance, darkness, and attachments. We always carry knots inside us, and they are stuffed full with

Halloween 1

things we can't let go, like affliction, sadness, anger, resentment, and prejudices against this and that person whom we can't stand seeing. We also can't let go of what we have, and keep wanting more and more. The pumpkin is stuffed full, but we keep squeezing in more things. It turns out that the way we live is the opposite of the way we're hollow inside, like the Halloween philosophy of carving and emptying out. Instead, we accumulate more and more and make our life denser and heavier.

Page | 2

Those accumulations form layers that the Buddha called Skandhas. Skandhas are things that pile up, stack up thickly, with no space in between. We, too, are always stuffed with prejudices.

Oftentimes in life, there are people we avoid, hate, ignore, get upset, and badmouth whenever their names are mentioned. Those are the signs of our mental density, darkness, ignorance, and prejudice. Do you agree? There are people whose names we hear would prompt us to find all kinds of things to criticize. Our brain has the ability to come up with terribly wicked criticisms. There are people who stay in our mind and we can't push out or ignore. We're mad and can't stand them, but they don't just stay in a hotel in our head; they bought an apartment in a part of our brain and stay there. There is no way we can get rid of them. The more we hate and get angry at someone, the firmer and longer that person occupies our brain. When we live in darkness, we have anger and hatred, allowing our enemies or those we hate to stay rent-free inside our head forever.

One man told me, "I was in jail and hated my jailer. I wanted to kill him for revenge. I've been thinking about him for decades." That means the jailer has occupied his brain all these long years. That's why his pathway, his brain waves cannot open. It is unfortunate that he didn't know that. We should see clearly that the most terrible thing for our brain and our consciousness is the denseness. Now, we should hollow in, not hollow out. We should make our inside empty. Then we'll have peace and self-mastery. That is the first unique feature of Halloween.

I will have a double espresso next about Halloween, so this talk is not too long.

Thank you for listening. Please stay tuned and stay awake.

Dharma Master Heng Chang

(Translated and transcribed by Compassionate Service Society)

Halloween 1

Halloween 1

Thưa các bác, các anh chị, còn một ngày nữa mới chính thức là ngày Halloween,

Page | 3

Halloween thật ra có gốc gác rất là sâu, không phải là một ngày lễ nhỏ. Thật sự tên đọc của nó nghe cũng rất là hay, là All Hallows' Eve. All là tất cả. Hallows có nghĩa là bậc thánh. Eve có nghĩa là evening. Tức là đêm của tất cả các bậc thánh.

Lễ này thật ra không phải bắt nguồn từ thiên chúa giáo, nhưng sau rồi Thiên Chúa giáo (Christianity) mới dùng ngày này biến thành một ngày lễ. Gọi là Eve bởi vì là đêm cuối cùng của hai ngày lễ kế tiếp trong Thiên Chúa giáo. Một gọi là ngày All Hallows' Day, là ngày mừng 1 tháng 11 và hai là ngày All Saints' Day là ngày lễ của tất cả các bậc thánh (mùng 2 tháng 11). Cho nên đây là ngày trước của 2 ngày lễ chính của Thiên Chúa giáo, nhưng từ từ người ta biến nó thành một ngày vui chơi.

Chữ Halloween, thì ra là từ chữ All Hallows Eve mà ra. Cái hay của chuyện này là bởi vì trong ngày lễ này, có những chuyện mà dân chúng họ thích nhất, như là trick-or-treat, tức là mấy đứa con nít đi xin đồ ăn, đồ chơi. Mấy cái này đều phát triển về sau cả. Nhưng mà chuyện khắc trái bí (jack-o'-lantern) có những cái độc đáo, rồi chuyện mặc áo quần giống như quỷ cũng là một chuyện phát triển từ từ sau này. Thật sự ra, tất cả gốc gác đó đều bắt nguồn từ người Ái Nhĩ Lan (Ireland), xưa thật là xưa. Sau khi họ có một mùa gặt, được mùa rồi, họ có một đêm ngồi lại với nhau ăn uống, mừng ngày họ gặt hái vừa xong. Đó là lý do mình có ngày Halloween này. Bắt nguồn từ bên Ái Nhĩ Lan mà mình gọi là Celtic.

Qua bên Mỹ, truyền thống ngày lễ này càng lúc càng phát triển và càng ngày càng được thương mại hóa.

Tuy nhiên, có hai chuyện mà thầy muốn nói, rất hay là Thiên Chúa giáo đã sử dụng một ngày lễ bình thường mà ai cũng thích cả để trở thành một ngày có tính cách của đạo Chúa. Phật giáo phải nhìn như thế nào về ngày lễ Halloween này? Phật giáo chúng ta trong thời đại thế kỷ 21 này mình phải nhìn như thế nào để mình có thể sử dụng được? Đó là điều rất hứng thú. Thầy khám phá ra hai chuyện rất dễ thương trong ngày Halloween này (bởi vì hội Từ Bi Phụng Sự mình làm cho nên mình mới thấy).

Thứ nhất là chuyện khắc trái bí (jack-o'-lantern). Tức là sao? - tức là mình khắc trái bí, mình bỏ tay vô mình cào hết, vát ruột của trái bí đổ ra, xong rồi, mình khắc hình của một cái mặt người, xong rồi mình bỏ cây đèn cầy vào trong đó để cho nó tỏa chiếu sáng ra. Đó là một chuyện rất là lý thú. Thầy đọc chữ Halloween thành chữ Hollow, hollow có nghĩa là làm cho nó rỗng đi, in (-een) là phía trong của mình. Thầy nói đùa rằng, thay vì nói đây là cách mình

Halloween 1

khắc trái bí thì mình hãy hollow-in, tức là mình làm cho rỗng phía trong đi. Rỗng phía trong đi là ý thầy nói rằng mình nên nhìn quả bí này cũng giống như Ngũ Âm vậy (Sắc-Thọ-Tường-Hành-Thức). Trái bí này, các bác khắc hình mặt người, bác bỏ cây đèn sáp vô thì cũng giống như bác khắc một con người thiệt, một con quỷ thiệt, rồi mình hollow-in, tức là mình khắc bên trong. Mình tượng trưng trái bí cũng giống như là Ngũ Âm của mình: Sắc-Thọ-Tường-Hành-Thức là tất cả mọi thứ mà mình có: từ thân xác, cảm tình, cho tới tư tưởng, thói quen, cho tới sự nhận thức. Bây giờ mình đào hết, mình vét tất cả những cái đó trong người mình, mình vét đi, mình hollow nó đi thì nó trở thành trống rỗng phía trong. Bỏ cây đèn vô thì mình thấy lúc nào nó cũng sáng cả.

Page | 4

Trong con người mình cũng vậy, có cây đèn sáng vô cùng, lúc nào nó cũng sáng cả, gọi là cây đèn của tự tánh. Tự tánh, Phật tánh của mình lúc nào cũng sáng tỏa cả, nhưng mà, rất tiếc, mình đặc quá, mình giống như là trái bí đặc quá, đồ đầy trong đó cả, lòng bong, lòng bong trong đó. Mình không làm sao có thể làm cho ánh sáng nó tỏa ra cả, thì bây giờ mình phải hollow in đi. Hollow in tức là mình lấy bên trong ra, thì mình mới biết được. Mình phải biết những gì mình lấy, mình vét trong lòng, trong ruột mình ra, cái đó là cái vô minh, sự mê muội, sự chấp trước. Lúc nào mình cũng có gút thắt trong lòng cả, nó kẹt, nó đặc ghệt trong đó: những cái phiền não, cái buồn mà mình không buông được, những cái tức, những cái hận, những thành kiến đối với người này, người nọ, nó đóng kín, nó nghệt trong đó. Mình ngó, mình thấy người đó là mình giận, mình tức rồi. Rồi những cái mà mình sở hữu (have), nó đầy trong đó, không thể nào mình buông ra được cả, buông không nổi. Lòng chiếm hữu cứ muốn thêm vào, thêm vào... Trái bí đồ đã đầy đặc mà cứ muốn thêm nữa, thêm nữa... Cái gì cũng muốn thêm, thêm đến độ không còn chỗ nào nữa để thêm, cũng đặc trong đó luôn. Thì ra, con đường mình sống đi ngược với chuyện con đường mình hollow in. Ngược lại với đường đó, ngược lại với triết lý Halloween là khắc, làm cho rỗng, là càng ngày mình sống và mình làm cho đặc hơn, nhiều hơn.

Những cái nhiều đó toàn là những lớp vỏ, lớp màn mà đức Phật gọi là Uẩn. Uẩn là những thứ chồng chất, chồng chất lên nhau, đầy đặc lên nhau, không thể nào trống rỗng được. Lúc nào mình cũng đầy đặc nghệt cả, thành kiến của mình thì nhiều lắm.

Cái đó làm cho thầy nhớ lại là trong cuộc sống của mình nhiều khi có rất nhiều người mình tránh mặt, có những người mình ghét, không nói chuyện, có những người mình nghe nói tới là mình nổi sân lên, mình nói xấu họ liền ngay lập tức. Đó là những dấu hiệu gọi là những đặc nghệt trong lòng của mình đó. Mê muội, vô minh, thành kiến. Các bác đồng ý không? Có những người mà mình vừa nghe nói tới tên họ là không bao giờ mình khen đâu, mình có trăm ngàn chuyện để mình phê bình. Óc của mình có khả năng là nó đặc nghệt với những lời phê bình dữ tợn. Còn có những người ở trong đầu của mình mà không thể nào mình tránh, mình lấy ra được. Mình tức, mình khó người chịu đó dễ sợ luôn, mình đầy hoài mà người đó không ra. Họ vô họ nằm trong đầu, không phải là họ ở hotel trong đầu mà họ mua luôn một apartment trong một phần của cái não của mình. Họ an ngự trong đó. Mình ghét, mình nghĩ tới, không biết làm sao, làm cách gì cho họ đi được cả. Mình càng ghét, càng giận người nào thì người đó càng chiếm hữu cái não của mình. Cho nên, mình mê muội thì mình mới ghét

Halloween 1

và hận. Mình mê muội, mình ghét và hận thì người đó mới chiếm cái não của mình, càng hận càng nhiều thì người đó càng tới ở với mình. Cho nên, lòng hận thù của bác không có gì hay đâu, hận thù tức là mình cho phép người thù, người ghét của mình vô ở trong đầu của mình, ở vĩnh viễn.

Page | 5

Có một anh tới nói với thầy. Tôi bị ở tù, tôi ghét thằng tù đó, chỉ muốn làm sao trả thù, giết cho được, mấy chục năm nay tôi vẫn nhớ tới thằng đó. Té ra là mấy chục năm nay, anh chàng đó đã tới chiếm ngự trong não của mình mấy chục năm nay rồi. Anh ở trong đó, chiếm đi một phần não của mình rồi, cho nên cái pathway, đường não của mình không cách gì mở ra được cả. Cái khổ là mình không biết các bác, cho nên mình phải thấy rõ ràng cái dễ sợ nhất là sự đặc nghẹt của cái não của mình, đặc nghẹt của tâm thức của mình.

Bây giờ mình phải hollow in chứ không phải hollow out. Mình hollow phía trong này của mình, làm cho nó rỗng ra, không còn gì cả. Mình rỗng rang tức là mình tự tại rồi. Đó là cái đầu tiên rất độc đáo của ngày Halloween.

Đây là cái phần đầu tiên. Thầy sẽ có Double Espresso kế tiếp theo liền để cho bài này đừng có dài quá.

Cám ơn các bác đã lắng nghe. Xin các bác đón chờ và tinh táo.

Thầy Hằng Trường thuyết giảng

Nhóm Đánh Máy và Phiên Dịch Hội Từ Bi Phụng Sự thực hiện.